

LIDA Stories

lidastories.net

Čiroka Agostino / Agostinos

historie

LIDA Italia

Billie Čejka Risnes

Hebùn Stembár (kmr), Espen Stranger-

Johannessen (nb)

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

Čiroka Agostino Agostinos historie

LIDA Italia

Billie Čejka Risnes

Hebùn Stembár

5

کورساڻجی / norsk (kmr) / norsk (nb)

Navê min Agostino ye û ez 51 salî me. Karê min gihandina xwarinê bi bîsîkletê ye. Du keçên min hene, lê em qet naaxivin. Ez û diya wan êdî bi hev re najîn ji ber ku em ji hev cuda bûne.

...

Jeg heter Agostino og jeg er 51 år. Jobben min er å levere mat på sykkel. Jeg har to døtre, men vi snakker nesten ikke sammen. Moren deres og jeg bor ikke lenger sammen fordi vi er skilt.

Jeg bor med moren min siden jeg ikke kan
betale husleien etter skilsmissten. Husleien er
veldig dyr i denne byen.

...

Ez bi diya xwe re dijim, ji ber ku pişti hevberdanê
nikarim kirê bidim. Li vî bajarî kirê pir biha ne.

Çend meh berê ez wek xedeme li şîrketekê dixebitîm. Min tiştên şikestî tamîr dikirin, qutî hildigirtin û dema ku hewcedariya kesî pê hebû min alikarî dikir. Rojekê şîrketê ez ji kar derxistim. Min fêhm nekir çima.

...

For noen måneder siden jobbet jeg som vaktmester for et firma. Jeg reparerte ting som var ødelagt, bar esker og hjalp til når noen trengte det. En dag fikk jeg sparken fra firmaet. Jeg skjønnte ikke hvorfor.

Piştî demeke dirêj me berdêla hemû hewldanên xwe girt. Pargîdaniyek mezin a radestkirinê neçar ma ku cezayê giran bide û karên daîmî bide karkeran. Li her derê cîhanê cara yekem bû. Wusa diyare ku tişt dest bi başbûnê dikan.

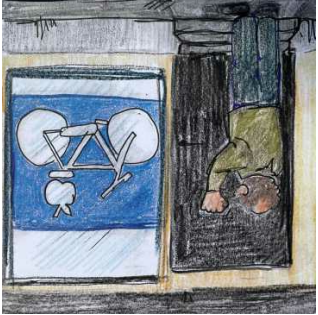
...

Etter en lang stund fikk det harde arbeidet vårt resultater. Et stort budfirma måtte betale en stor bot og ansette arbeidere i faste stillinger. Det var første gang det skjedde noe sted i verden. Det ser ut til at ting begynner å bli bedre.

Jeg så mange personer som leverte mat på sykkel. Jeg kan også sykle, så jeg banket på døra til et stort budfirma. De tilbød meg tre euro for hver levering. Jeg tjener 40€ om dagen, 60€ hvis jeg er veldig heldig og kundene gir meg tips.

...

Min dit ku gelek kes bi biskiletè xwarinë belav dikin. Ez dikarim li biskiletè siwar bibim, ji ber vê yekê min li deriyê şirketêke mezin a teslimatê kirin. Ez rojê 40 euroyan qezenc dikim, heke şansê min pir hebe û xerîdar beşîşê bidin min, rojê 60 euroyan qezenc dikim.

Sammen med sykkelbud fra andre firmaer tok jeg et kurs om arbeidstakeres rettigheter hos en lokal fagforening. De tilbød oss gratis juridisk rådgivning. Vi kjempet for å få mer anerkjennelse og rettigheter.

...

Li gel kesên ku ji pargîdaniyên din şandin, ez beşdarî qursek mafên kedê li sendikayek herêmi bûm. Wan şewirmendiya hîquqî ya be pare pêşkêşî me kirin. Ji bo ku em zêdetir nasname û mafên xwe bi dest bixin me têkoşîn kir.

Ez betlaneya meaş nagirim, heqê nexweşiyê nagirim, hema hema tu mafên min tune. Ez nafikirim ku ev rast e lê ez hewceyê xebatê dikim. Gelekiya karkerên din ji çar aliyên cîhanê koçber in.

...

Jeg får ingen betalt ferie, ingen sykepenger, nesten ingen rettigheter i det hele tatt. Jeg tror ikke det skal være sånn, men jeg trenger en jobb. De fleste andre ansatte er innvandrere som kommer fra hele verden.

Her roj gelek kesên teslîmkar di qezayan de birîndar dibin. Dûvre rayedaran dest bi ferqa me kirin dema ku teslîmkarekî 25 salî li wesayîtekê qelibê û mir. Heyf e ku berî ku ev yek biqewime bimire.

...

Mange sykkelbud blir skadet i ulykker daglig. Så, da et 25 år gammelt sykkelbud ble påkjørt av en bil og døde, begynte myndighetene å legge merke til oss. Det er synd at noen måtte dø for at det skulle skje.